

Μια ...ποιητική γενική θεώρηση της Οδύσσειας

Λοιπόν παιδιά μου σήμερα
Μια ιστορία θα σας πω
Με δράκους και με τέρατα
Όμως είναι αληθινό.
Απ' όπου θες θεά ξεκίνα
Μούσα ξακουστή
Απ' την αρχή στο τέλος
Ή απ' το τέλος στην αρχή;
Ευχαριστώ Μούσα,
Όμορφη και ευγενική
Από 'κει λοιπόν θα ξεκινήσω
Την ιστορία αυτή.
Στην Τροία ξεκινάει
Ένας πόλεμος τρανός
Με πολεμιστές πολλούς
Όμως με πιο ξεχωριστούς
Τον αθάνατο Αχιλλέα και
τον πανέξυπνο Οδυσσέα.
Τον Αχιλλέα τον αθάνατο
Και τον πιο ξακουστό πολεμιστή
Με βέλος τον πετύχανε στη φτέρνα
Κι έμεινε στη γη.
Ο Οδυσσέας ο έξυπνος και τολμηρός
Σκαρφίζεται ένα σχέδιο
Τον Δούρειο Ίππο φτιάχνει
Χωρίς σταματημό
Ν' αλώσει την Τροία ήθελε
Όσο πιο γρήγορα μπορούσε
Για να γυρίσει στην πατρίδα του και
στην οικογένειά του
που τόσο πολύ επιθυμούσε.
Όμως η καταστροφή της Τροίας

Την οργή των θεών προκάλεσε
Οι οποίοι έφεραν βάσανα πολλά
Στους πολεμιστές μας
Οι περισσότεροι έφτασαν στα σπίτια τους
Σώοι και αβλαβείς,
Μονάχα ο Οδυσσέας κι οι σύντροφοί του
Επάλευαν με τα κύματα
Δέκα ολόκληρα χρόνια.
Η περιπέτεια του Οδυσσέα
Με μια φουρτούνα ξεκινά
Η οργή του Ποσειδώνα την προκάλεσε
παιδιά
Η φουρτούνα αυτή
Τους πήγε στων Κικόνων το νησί
Εκεί κλέψανε απ' τους Κίκονες
Ζώα και κρασί.
Ακολούθησε μάχη σκληρή
Κι όμως έμειναν μισοί.
Φεύγουν από 'κει με απώλειες πολλές
Και ραγισμένες τις καρδιές.
Φτάνουν στων Λωτοφάγων τη γη
Και ξεχνάνε την αποστολή,
Από τους καρπούς που έφαγαν εκεί.
Φεύγουν με κόπο πολύ
Και κατευθείαν στων Κυκλώπων το νησί.
Στων Κυκλώπων το νησί
Ήταν ο Πολύφημος εκεί
Ο έξυπνος Οδυσσέας
Είχε τη ιδέα να πάρει το όνομα κανένας
Και να τον τυφλώσει με αιχμηρό κοντάρι
Στων προβάτων κρεμαστήκανε
Τις παχουλές κοιλιές

Μια ...ποιητική γενική θεώρηση της Οδύσσειας

Και φύγαν από τις κρύες τις σπηλιές.
Και πάλι εταξίδευαν
Του κόσμου τα βουνά γύρευαν
Ώσπου τότε με την αυγή,
Βρήκαν του Αιόλου το νησί
Αυτός έκλεισε όλους τους ανέμους σ' ένα
σακί
Για να έχουν ένα καλό ταξίδι
Μέχρι να φτάσουν σε μια άλλη ακτή.
Τους προειδοποίησε να μην ανοίξουν το σακί
Γιατί μεγάλο κακό θα τους συμβεί.
Οι σύντροφοί του νόμιζαν πως είχε μέσα
Λάφυρα και πράγματα ακριβά
Γι' αυτό το άνοιξαν και τους βρήκε συμφορά
Όλοι οι άνεμοι ξεχύθηκαν με φόρα
Και τους πήγαν πάλι πίσω στου Αιόλου τη
χώρα.
Εκεί ο Αίολος είπε στον Οδυσσέα
πως ήταν από τους θεούς καταραμένος
Και από την Ιθάκη ξεχασμένος.
Έφυγε πονεμένος από 'κει
Κι είχε μια θαλασσοταραχή
Που τους οδήγησε στων Λαιστρυγόνων την
περιοχή.
Ανθρωποφάγοι ήταν αυτοί πολλοί
Έντεκα καράβια βουλιάξαν στη στιγμή.
Ο Οδυσσέας ξέφυγε από την καταστροφή
αυτή
Όμως τον περίμενε μια άλλη παρακεί.
Στης Κίρκης την περιοχή
Επήγανε μετά.
Στης μάγισσας αυτής
Γίνανε γουρούνια με μαγικά.

Ο Οδυσσέας τους λύτρωσε από το κακό αυτό
Και στον κάτω κόσμο πήγε
Να αναζητήσει τον σοφό.
Από του Ποσειδώνα τον θυμό
Ήθελε να ξεφύγει
Να πλέει σε θάλασσες γαλήνιες
Και ειρηνικές.
Ο μάντης ο σοφός του είπε:
Του θεού ήλιου τα βόδια μην πειράξεις
Αλλιώς καταστροφές πολλές σε περιμένουν.
Στου Ήλιου το νησί άραξαν
Πεινασμένοι και κουρασμένοι.
Οι σύντροφοι του Οδυσσέα
όσοι είχαν απομείνει
έσφαξαν τα βόδια να τα φάνε.
Δεν ήξεραν όμως τι τους περιμένει.
Ο Οδυσσέας όταν το 'μαθε
Θύμωσε πολύ
Κι έφυγε από 'κει.
Πριν από αυτό ο Οδυσσέας
Τις Σειρήνες είχε ακούσει
Δεμένος στο κατάρτι
Και από την Σκύλα και την Χάρυβδη
Είχε καταφέρει να ξεγλιστρήσει.
Απ' του Ήλιου το νησί έφυγαν
Καθώς έβρεχε πολύ
Αυτή η καταιγίδα η ισχυρή το καράβι τους
Εβούλιαξε
Και μονάχα ο Οδυσσέας επέζησε από εκεί.
Ξεβράστηκε έπειτα από μέρες πολλές
Στης Καλυψώς το παραμυθένιο το νησί.
Εφτά χρόνια έμεινε εκεί
Με παρακλήσεις πολλές και με εντολές θεών
Μια σχεδία ο Οδυσσέας φτιάχνει
Κι έφυγε επιτέλους

Μια ...ποιητική γενική θεώρηση της Οδύσσειας

Από της Καλυψώς τ' όμορφο νησί.
Όλα πηγαίνουν καλά
Όμως ήρθ' η συμφορά
Ο Ποσειδώνας ήξερε πως
Οι θεοί κι η Μοίρα αποφάσισαν αν θα
Φτάσει πια ο Οδυσσέας
Στο πολυαγαπημένο του νησί
Γι' αυτό μια φουρτούνα προκαλεί
Μπας και ταλαιπωρηθεί.
Την πέτυχε την ιδέα αυτή
Μερονύχτια δερνόταν από την
θαλασσοταραχή.
Μια Θεά, που το καλό του ήθελε πια
Ένα μαντίλι άσπρο του έδωσε παιδιά
Το 'δεσε στην μέση του
Μέχρι να φτάσει σε στεριά
Η στεριά αυτή,
Ήταν στων Φαιάκων το νησί
Μετά από συζήτηση πολύ
Με την Ναυσικά σαν βοήθεια του
Πίστεψε πως θα βρει την οικογένειά του.
Φτάνει στο παλάτι,
όλες τις περιπέτειες του
Εξιστορεί στον βασιλιά
Του προσφέρουν δώρα πολλά
Και τον πηγαίνουν κοιμισμένο
Στην Ιθάκη που τόσο λαχταρά.
Ξυπνά ξαφνικά
Πού είμαι; Σκέφτεται καθώς ξυπνά
Μετά αναγνωρίζει το πανέμορφο νησί
Είναι η πατρίδα του η Ιθάκη που αγαπάει
τόσο πολύ.
Η Αθηνά Παλλάδα με το δόρυ εμφανίζεται
Και τον Οδυσσέα ενημερώνει

Στο παλάτι οι μνηστήρες την Πηνελόπη
Πολιορκούν,
Η Πηνελόπη κι ο Τηλέμαχος προσπαθούν να
Αντισταθούν
Τους θεούς παρακαλούν,
Θυσίες κάνουν στους βωμούς,
Να επιστρέψει ο Οδυσσέας εκλιπαρούν.
Η Αθηνά στο μεταξύ,
Τον Οδυσσέα συμπονεί
Και τον μεταμφιέζει σε γέροντα ζητιάνο στη
στιγμή.
Του δίνει εντολές και την ευχή των θεών μαζί
Ο Οδυσσέας την καλύβα του βοσκού του
Ψάχνει να βρει
Αν είναι έμπιστος να δει.
Τον Τηλέμαχο βρίσκει εκεί
Του αποκαλύπτεται στη στιγμή
Εκείνος τον αναγνωρίζει χωρίς απόδειξη.
Ένα σχέδιο καταστρώνουν
Τους μνηστήρες να σκοτώσουν.
Ο Οδυσσέας σε ζητιάνο μεταμφιέζεται
Με τη βοήθεια της Αθηνάς
Τους μνηστήρες να καταστρέψει
Ήθελε μονομιάς.
Στο παλάτι προχωρά
Και ξαφνικά σταματά
Τον βλέπουν οι μνηστήρες και γελούν
Τον κακομεταχειρίζονται και τον χτυπούν.
Μετά αντικρίζει την Πηνελόπη,
Όμορφη όπως τότε.
Πεισμώνει, θυμώνει,
Τους μνηστήρες θέλει να σκοτώσει.
Το σχέδιό του μπαίνει σε εφαρμογή,
Ο Τηλέμαχος έρχεται στη στιγμή.
Τα όπλα του παλατιού έχει μαζέψει,

Μια ...ποιητική γενική θεώρηση της Οδύσσειας

Μονάχα ένα τόξο και μια ασπίδα μένει.
Η Πηνελόπη τον βλέπει,
Μια δοκιμασία φτιάχνει.
Όποιος καταφέρει,
δώδεκα στόχους να περάσει,
Με ένα τόξο,
Της Αθηνάς το δώρο.
Τους μνηστήρες δυσκολεύει
Ο ζητιάνος Οδυσσέας καταφέρνει
να τεντώσει το τόξο, το σκληρό
Τραβά και πετυχαίνει
και τους δώδεκα στόχους με τη μια
Είναι πραγματικά ο Οδυσσέας.
Το τόξο τώρα στρέφει στους μνηστήρες
Αρπάζει την ασπίδα και αρχίζει
Τους μνηστήρες να σκοτώνει
Στο πλευρό του ο Τηλέμαχος
Και οι δυο μαζί καταφέρνουν
Τον στόχο πετυχαίνουν
Και τους μνηστήρες στον Άδη στέλνουν.
Οι μνηστήρες πάνε
Οι άπιστες δούλες παρακαλάνε
Έλεος όμως δεν υπάρχει
Σ' αυτούς που διέπραξαν την ύβρη
Οι θεοί ορίζουν τιμωρία.
Η Πηνελόπη καταφτάνει
Με την πλούσια την ομορφιά της
Και τον Οδυσσέα αντικρίζει
Δυσπιστεί και περιμένει
Ο Τηλέμαχος να εξηγήσει
Και τη μητέρα του να κατηγορήσει
Πως έχει καρδιά σκληρή
Σαν την πέτρα τη γερή.
Η Πηνελόπη αποκρίνεται
Πως άλαλη στέκει εκεί

Τον Οδυσσέα να πιστέψει δεν μπορεί
Ο Οδυσσέας τη δικαιολογεί
Και να πλαγιάσει ζητάει στη στιγμή.
Η Πηνελόπη στην κάμαρα της τον οδηγεί
Και να μετακινήσει το κρεβάτι τον
Παρακαλεί.
Εκείνος λέει δεν μπορεί να γίνει αυτό,
Γιατί το κρεβάτι το έχει φτιαγμένο με
Δύσκολο σχεδιασμό.
Τότε η Πηνελόπη κλαίει γοερά
Γιατί τον άντρα της βλέπει μπροστά.
Η Αθηνά του δίνει πάλι τη μορφή του
Βασιλιά,
Κι η Πηνελόπη τον παίρνει αγκαλιά.
Της διηγείται τα βάσανα τα πολλά.
Και κοιμούνται με φιλιά.
Την επόμενη μέρα το πρωί
Στο σπίτι του Λαέρτη πάει
Ο Οδυσσέας ντυμένος ζητιάνος ξανά
Ο πατέρας του, ο Λαέρτης
Τον αναγνωρίζει εύκολα πολύ
Οι συγγενείς των μνηστήρων στο μεταξύ
Εκδίκηση θέλουν να πάρουν στη στιγμή
Όμως ο Οδυσσέας τους πολεμεί
Η Αθηνά τους σταματά
Πριν γίνει σματάς
Από τότε ο Οδυσσέας, η Πηνελόπη κι ο
Τηλέμαχος ζήσαν μια ζωή γλυκιά.